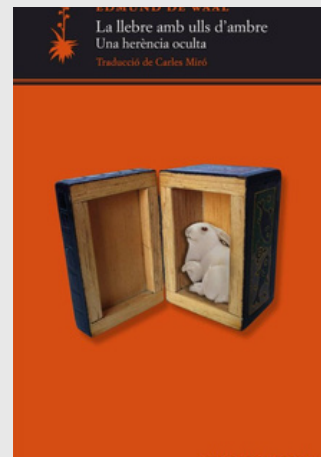

La llebre amb ulls d'ambre: una herència oculta, Edmund de Waal

- M'adono que he estat vivint amb aquest afer dels *netsukes* durant massa temps. Puc anar-ne explicant anècdotes fins que em mori—aquesta estranya herència que vaig rebre del meu estimat parent—o anar a buscar què significa. Un vespre, no sé com, em vaig posar a explicar a uns universitaris el que sabia de la història, i em vaig fer una mica de ràbia perquè tot sonava molt equilibrat.

3 d'octubre · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

La filla de l'optimista, Eudora Welty

- Sobreviure és un greuge que fem als difunts. Fantasiejar sobre la mort no hauria de ser més estrany que fantasiejar sobre la vida. Sobreviure, potser, és la fantasia més estranya de totes.

7 de novembre · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

La clau, Junichiro Tanizaki

- La Ikuko, que és nascuda a Kyoto, es va educar en un ambient molt tradicional. Per tant, dona molta importància a l'antiga moral japonesa, avui passada de moda, i de vegades fins i tot se'n vanagloria. No sembla pas, doncs, que amb aquesta educació que va rebre hagi de llegir furtivament el diari del seu marit, però no se sap mai.

12 de desembre · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

La campana de vidre, Sylvia Plath

☞ Ves quines coses passen, en aquest país, devien dir. Una mossa que ha viscut dinou anys en un poble de mala mort, tan pobra que no es podia ni comprar una revista, obté una beca per estudiar a la universitat, guanya avui un premi i demà un altre, i acaba conduint Nova York com si fos el seu cotxe privat. Però jo no conduïa res, ni tan sols a mi mateixa. Era com si rebotés de l'hotel a la feina, de la feina a festes i de les festes a l'hotel i altre cop a la feina com un tramvia mesell.

9 de gener · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

Últimes notícies, Evelyn Waugh

☞ Li va explicar les primícies i les enganyifes clàssiques, les confessions arrencades a sospitosos en ple atac d'histèria; les insinuacions i distorsions, el reguitzell d'invencions complexes i seductores que componien la història contemporània, les mentides agosarades amb què alguns havien fet fortuna.

6 de febrer · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

La vigília, Marc Artigau

☞ La Mare va intentar calmar-lo mentre tenia el nen en braços, que no parava de xisclar. Anem, que se'ns fa tard. I tots tres es van abraçar a les fosques en un costat d'aquella carretera comarcal plena de pedres, de gossos i de revolts. Al Pare el cor li batejava tan fort que al mig d'aquell no-res se'l sentia tremolar. Van continuar la rest del trajecte en un silenci feixuc, només trencat per e Blai, a qui li costava respirar de tants plors.

6 de març · MATÍ 11:00 · TARDA 16:30

